

ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-21

השופט עודד מודריק
יושב ראש ועדת הבחירות
האזורית דן-צפון

תר"מ 2/21א

המבקשת: ליאת שוחט
ע"י עו"ד מאיר לסרי

נגד

המשיב: עופר בוזי, ראש עיריית אור יהודה בפועל
ע"י עו"ד סהר פינטו

בקשה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי
תעמולה), התשי"ט-1959

החלטה

תכליתה של הבקשה שהונחה לפניי היא למנוע הפצה של עלוני פרסום (פלייר¹)
תוך הפרה של הוראות חוק הבחירות (דרכי תעמולה) תשי"ט – 1959 (להלן:
"חוק התעמולה" או: "החוק").

הבקשה ונסיבותיה

המבקשת מתמודדת בבחירות המיוחדות לראשות עיריית אור יהודה שעתידות
להתקיים ביום 8.9.15. המשיב הוא ראש עיריית אור יהודה בפועל ומתמודד אף
הוא על כהונת ראש העירייה בבחירות האמורות.

---

¹ עלון פרסום הוא הביטוי העברי שקבעה האקדמיה ללשון העברית לביטוי הלועזי פלייר (flyer)

המבקשת מצאה שביום 12.8.15 נשלחו שליחים מטעם המשיב להפיץ בתחומה של אור יהודה – רמת פנקס עלוני פרסום, בעילום שם, שתוכנם שקרי, מסוּף ומשמיץ את המבקשת. מקצת תכני העלונים הוא כדלקמן:

”יוצאים לדרך חדשה! האם אתם מכירים את הנבחרת של ליאת שוחט?”

”עצור אור יהודה לא למכירה ב-8.9 שומרים על הבית”

”הנבחרת שליאת שוחט לא רוצה שתכירו”

”כשהם יקבלו מליאת הכל – לך לא ישאר כלום. ליאת – אור יהודה לא למכירה”

כמו כן מצאה המבקשת שמטעם המשיב הופצו גם מסרונים (הודעות SMS) בעילום שם. תוכנו של מסרון שהוצג שואל האם ליאת שוחט תהיה מוכנה להודות שבכיר במטה שלה הנו עבריין שהורשע בשוחד ובסחר בנשים כפי שחשף העיתון של אור יהודה.

המבקשת טוענת שהעלונים והמסרון הופצו ללא זיהוי שם המזמין, שם המדפיס ושמו של המועמד בבחירות שמטעמו הופצו העלונים. בכך יש משום הפרה של הוראת סעיף 10(א) (3) של חוק התעמולה לאמור:

”לא תהא תעמולת בחירות, באמצעות מודעות מודפסות המוצגות ברבים,

אלא בהגבלות אלה:

(1) ....

(2) [בטל]

(3) המודעה תישא את שמו ומענו של המדפיס שהדפיס אותה

ושל האדם האחראי להזמנתה; ואם פעל אותו אדם מטעם

...מועמד בבחירות מיוחדות לראש רשות מקומית...תישא

המודעה את שם המועמד...”

על בסיס עובדות נתונות אלה מבקשת המבקשת שיינתן צו מניעה כנגד הפצת העלונים והמסרונים בהתאם לסמכות המוקנית בסעיף 17ב ו-17ד לחוק התעמולה ושהמשיב יחויב בפרסום הודעת התנצלות בדף הפייסבוק שלו.

בקשה לסילוק על הסף כתגובה

המשיב טוען בתגובה כי הבקשה "קנטרנית" ולכן ראוי לסלקה על הסף. כל כך משלושה טעמים. ראשית ההפרה בעניין עלוני הפרסום נעדרי הזיהוי הייתה "חד פעמית", תוצאה של שגגה. הדבר נפסק למן קבלת מכתב בא כוח המבקשת וניתנו הנחיות למניעת הישנות התופעה. שנית, המסרונים, אם היו כאלה לא הופצו מטעמו של המשיב וממילא אין לו אחריות עליהם. שלישית, המבקשת, מבקשת לפסול אך במומה היא נפסלת שכן גם מטעמה נתלו שלטים נעדרי פרטי זיהוי כחוק.

מאחר שתכליתו של צו מניעה היא למנוע הפרה, אין מקום לצו כזה שהרי מובטח שלא תהיה עוד הפרה.

דיון

המשיב אישר בתגובתו שהופצו מטעמו עלוני פרסום במתכונת שאינה עולה בקנה אחד עם דרישות הזיהוי שבהוראת סעיף 10א(3) לחוק.

אנית שמאמש, אחרי שהתקבלה אצל המשיב פניית המבקשת, לא הופצו עוד העלוניס הללו או עלונים אחרים שערוכים שלא כדין [זו טענה שקשה מאד לבחון את אמיתותה. שכן לא זו בלבד שאי אפשר להשתמש במצלמות לווין שיבחנו בכל רגע נתון את קיום הדין ברחבי אור יהודה, אלא אף גם זו שאם ימצא המהלך בחוצותיה עלונים אסורים מפוזרים, תהיה מן הסתם טענה שאלה מן העלוניס שהופצו "בשגגה" באורח "חד-פעמי". אלא שאינני יכול להתעלם מכך שהאמירה שפרסום העלוניס האסורים הופסק מושתתת על תצהיר של מנהל מטה הבחירות של המשיב ושעובדות התצהיר נסמכות על "ידיעה אישית". המצהיר נוטל על עצמו את הסיכון הכרוך בהצהרה שקרית].

ההנחה האמורה אינה שוללת את הצורך במתן צו מניעה. דרך כלל אין צורך בהוצאת צו מניעה שתכליתו למנוע עשיית מעשה שהחוק אוסר אותו (הוראת החוק היא צו המניעה). אולם בגדרן של מערכות בחירות, קשה לסמוך על הליכים רגילים שננקטים בגין הפרת חוק. יש צורך במתן צווים שיהוו תמרור אזהרה בולט ושהפרתם תעמיד את המפר בסיכון של צו לפי פקודת בזיון בית המשפט.

לפי הודאת פי המשיב נעשתה מצדו הפרה ולכן מתקיים חשש לא מבוטל שבלי הוראה מנדטורית שיפוטית ברורה הוא עלול "לשגות" עוד ועוד.

אשר למסרוניס. הטענה היא שאין למשיב זיקה אליהם. כדי להשתכנע שכך הדבר נראה לי שעל המשיב לפרסם הודעה בדף הפייס בוק שלו שאין לו כל זיקה הן לפרסום המסרון שהוצג בבקשה דנן והן לאתר האינטרנט שאליו הופנו מקבלי המסרון

חלק התגובה המייחס למבקשת הפרות דומות מצדה נוגע לשלטי חוצות שלא ברור אם הם מצויים בגדרו של החריג של סעיף 10(א) לחוק ומה היחס בינם לבין הוראת סעיף 10א לחוק. אם שלטים אלה מהווים תעמולה אסורה (אני מניח שהדבר יבורר בהקשר לבקשה הראשונה שהגישה המבקשת ושבה נדרשה תגובת המשיב), יהיה צורך לאסור את הצבתם גם על המבקשת אך לא אוכל לראות בהפרות מצד המבקשת, גם אם יש בהן חוסר ניקיון כפיים מסויים (ואינני אומר זאת עדיין), בסיס לסילוק על הסף של בקשה המיועדת למנוע הפרות מצד המשיב.

עיינתי בצילומי העלוניס ומצאתי שרוב ועיקר תוכנם אינו יכול להיחשב כ"השמצה" או הפרעה בלתי הוגנת. עיקרם בהעלאת סימן שאלה לקיומן של הבטחות שהבטיחה כביכול המבקשת לגורמים שונים. סימני שאלה אלה "נסבלים". מה שלא ניתן לקבל הוא שבסוף העלון, לאחר הצבת סימני השאלה נקבעת "עובדה": **"כשהם יקבלו מליאת הכל – לך לא ישאר כלום. ליאת – אור יהודה לא למכירה"**. עובדה זו היא טענה שנטענת בלי כל מקור מידע. על כן נראה לי שראוי להשמיטה מן הפרסום.

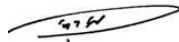
צנ

אני מורה למשיב להפסיק לאתגר הפצת עלוני פרסום שאינם מקיימים את פרטי הזיהוי הכלולים בהוראת סעיף 10(א)(3) לחוק. בהקשר זה "עלון פרסום" כולל מודעות ופרסומים המופצים באמצעים אלקטרוניים למיניהם ובאמצעות המרשתת (אינטרנט) לסוגיה ולגווניה.

המשיב יפרסם עד יום שני 17.8.25 בשעה 12:00 הודעה בדף הפייס בוק שלו שבה ייאמר שלמשיב אין כל זיקה למסרון הנזכר לעיל או לאתר האינטרנט הנזכר בו ושהפצת המסרון לא נעשה מטעמו או בידיעתו. צילום הדף שיפורסם יישלח לתיק זה.

צו המניעה האמור משתרע על כל העלוניים נעדרי הזיהוי כאמור. אולם אני מורה שגם אם יפורסם עלון שכולל פרטי זיהוי כנדרש אין לכלול בו את הפסקה: **"כשהם יקבלו מליאת הכל – לך לא ישאר כלום. ליאת – אור יהודה לא למכירה"**

ניתנה היום כ"ט אב, תשע"ה (14 אוגוסט, 2015) בשעה 12:50.

עודד מודריק
סגן נשיא בית המשפט המחוזי
תל אביב
יושב ראש ועדת הבחירות
האזורית דן-צפון